

Arrest

nr. 219 708 van 11 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 Brugge

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2019 per faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 maart 2019 tot vasthouding met het oog op verwijdering, op 1 april 2019 ter kennis gebracht.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 april 2019 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Ambtshalve stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het gebrek aan rechtsmacht vast. De bestreden beslissing betreft een maatregel van vrijheidsberoving die onder de bevoegdheid van de raadkamer van de correctionele rechtbank ressorteert, overeenkomstig artikel 71,

eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet):

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen 7 (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van deze vordering kennis te nemen (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

1.2. In de akte van kennisgeving van de bestreden beslissing wordt overigens vermeld dat deze slechts *“vatbaar (is) voor een beroep bij de rechterlijke macht, hetgeen moet ingediend worden door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de correctionele rechtbank (...)”*. Ter terechtzitting werden de partijen geconfronteerd met het gebrek aan rechtsmacht van de Raad.

De aanwezige raadsvrouw van verzoeker verwijst naar de middelen in het verzoekschrift. De raadsman van de verwerende partij verwijst naar de nota met opmerkingen en de strafrechtelijke aanhouding van betrokkene. Het standpunt van de partijen doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het beroep een *“beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering”* tot voorwerp heeft, waarvoor de Raad, zoals hoger uiteengezet werd, geen rechtsmacht heeft.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

F. TAMBORIJN